

Terrorismi

MURHENÄYTELMÄ CHILESSÄ

N asioita joista kapitalistinen sanomalehdistö toitottaa suurilla otsikoilla ja kertoo seikkaperäisesti. Mutta on asioita joista se vaikenee kokonaan. Ja tämä pitää paikkansa kaikkialla. Kapitalistien kesken vallitsee yhteisymmärrys tässä suhteessa. Kun on kysymys työläisten taisteluista, niin vaietaan niistä kokonaan, tai sitten esitetään asiat väärässä valossa. Yksi tapaus, jossa noudatettiin kuoleman hiljaisuutta, oli Chilessä, Etelä-Amerikassa viime kesänä tapahtunut murhenäytelmä.

Tapahtumapaikka oli suurella nitraattialueella sijaitseva Iquique. Tämä paikka on jo aikaisemmin tullut merkityksi työläisten taisteluhistoriaan. Jo vuonna 1908 esittivät alueen työläiset työnantajilleen vaatimuksia, joista pääasiallisimmat olivat lyhempää työpäivää ja parempaa palkkaa koskevat. Työnantajat kieltäytyivät edes keskustelemasta vaatimuksista. Tästä oli seurauksena, että työläiset jättivät työpaikkansa ja kokoontuivat Iquiqueen. Paikalle tuotiin 1,500 sotilasta, jotka antoivat eräänseen koulurakennukseen kokoontuneille lakkolaisille määräyksen poistua. Kun nämä eivät tehneet tätä kyllin nopeasti, niin käännettiin konetykit koulurakennusta kohti ja alettiin ampua, sillä seurauksella, että 400 työläistä sai surmansa ja 600 haavoittui. Kaksikymmentä sotilasta, jotka kieltäytyivät noudattamasta ampumismääräystä, kerrotaan teloitetun hetimiten jälkeen työläisten teurastuksen.

Tätä tapausta seurasi yleinen työläisten vaino. Sanomalehdistö lakkautettiin ja kaikkein toimivimmat henkilöt karkoitettiin. Mutta jonkun ajan kulluttua kohosi työväen liike uudelleen entistään voimakkaampana. Iquiquesta tuli toiminnan keskipiste. Siellä julkaistiin yhteen aikaan työläisten päivälehteäkin. Viime kesänä pani hallitus toimeen uuden teurastuksen, lyödäkseen alas työläisten järjestymisen samalla nitraattialueella. Syynä toimenpiteeseen ilmoitti hallitus olevan sen, että työläiset olivat vallannet haltuunsa erään suuren kaivosyhtiön konttorirakennukset ja olivat vankasti aseistetut. Tämä oli kuitenkin törkeä valhe. Todisteeksi tästä voidaan esittää, ettei yksikään ainoa sotilas saanut surmaansa, kun taas nämä teuras-

tivat yli 2,000 työläistä, joista suuri osa naisia ja lapsia.

Tämän teurastuksen jälkeen seurasivat yleiset vainot. Miehiä karkoitettiin sadottain. Heinäkuun puoliväliin mennessä oli Santiagoon tuotu yli 500 perhettä. Vangittuja vietiin sotalaivoille, joilla heidät vietiin merelle, sidottiin kymmenkunta yhteen ja potettiin mereen.

Yhdysvaltain kapitalistinen sanomalehdistö vaikenä näistä teurastuksista kuin muuri. Ensimmäiset tiedot tapahtumista saatiin merimiesten kautta, ja I. W. W:n lehdet olivat ensimmäiset kertomaan niistä. Ne tuntuivat niin pöyristyttäviltä, että kertomuksiin suhtauduttiin ensin varovaisesti. Mutta nyt on saapunut todisteita niiden todenperäisyydestä.

Mutta näistä ankaristakin vastuuksista huolimatta ylläpitävät Chilen samoin kuin muiden Etelä-Amerikan maiden työläiset toimintaansa.

TSHEKAN VAINIOILTA.

VIIME kesäkuussa ilmoitti bolshevikihallitus poistavansa surkeankuuluisaksi tulleet Solovetskin vankilasta kaikki "neuvostovastaiset poliittiset vangit" ja siirtävänsä heidät tshekan vankiloihin muissa osissa Venäjää. Kesäkuun 17 päivä siirrettiin Solovetskin pidätysleirillä olevat poliittiset vangit mannermaalle. Heitä alettiin kuitenkin heti siirtää kaikkein kurrjimpuihin vankiloihin Uralissa, Siperiassa ja Turkestanissa. Toisia on karkoitettu etäisiin paikkoihin pohjois-Venäjällä, joka merkitsee samaa kuin elävältä haudatuksi tulemistä. Osa vietiin Tobolskiin, jossa eräs vanha tsaarinaikainen vankila oli laitettu "kuntoon" heitä varten. Tämän vankilan virkailijakunta on ankarimpia Venäjällä. Vankeja pidetään lukituissa selleissä.

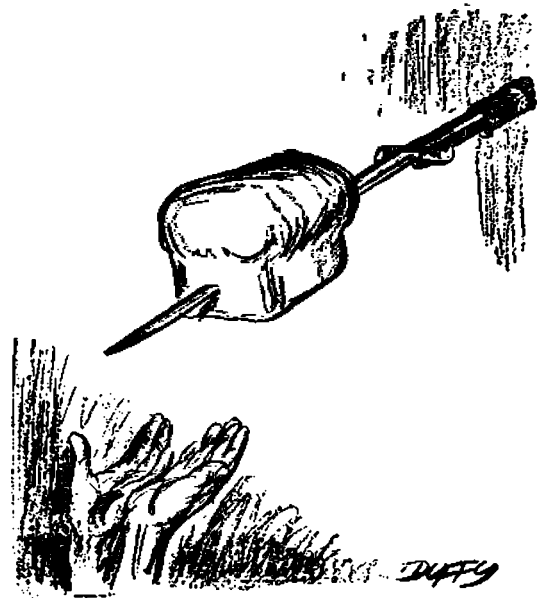
Pietarissa ja Moskovassa on pantu toimeen lukuisia vangitsemisia, vangitut ollen suurelta osalta työläisnuorukaisia, vanhempia työläisiä ja merisotilaita. Yli 80 heistä on jo karkoitettu Siperiaan. Usea vangituista ei ole kuulunut mihinkään puolueeseen, eikä siis tiedä vangitsemisen syytäkään. Siitä huolimatta on heidät tuomittu useaksi vuodeksi pidätysleirille, karkoitukseen j. n. e.

Butirkin vankilaa esittää hallitus "mallivankilana". Tässä vankilassa joutuvat vangit usein nuk-

kumaan kostealla ja likaisella lattialla. Sääntöjen pieninkin rikkominen aiheuttaa "luolaan" joutumista ja ruumiillista rangaistusta. Etäisemmät vankilat ovat vielä kurjemmat.

Kuuluu sosialivallankumouksellinen nainen, Irina Kakhovskaija, on taas vangittu ja lähetetty Turkestaniin. Hänen isänsä tuli teloitetuksi vuonna 1826 osanottonsa takia "dekabristien" kapinaan (josta toisessa paikassa tätä julkaisua kerrotaan). Ollen vielä hyvin nuori, tuli hän vuonna 1907 tuomituksi 15 vuodeksi vankilaan vallankumouksellisen toimintansa takia. Vuoden 1917 vallankumouksen vapautettua hänet liittyi hän sosialivallankumouksellisiin. Seuraavana vuonna teki hän murhayrityksen saksalaista kenttämarsalkka Eichornia vastaan Kieviissä, jonka takia saksalainen kenttäoikeus tuomitsi hänet kuolemaan. Saksan vallankeikaus kuitenkin pelasti hänet. Tämän jälkeen teki hän murhayrityksen kenraali Denikiniä vastaan. Kronstadtin kapinan kukistumisen jälkeen vangittiin hänet vuonna 1921 bolshevikien taholta.

Tilanteesta Venäjällä yleensä on vaikea saada seikkaperäisiä tietoja, sillä tshekan toimintaa pidetään salassa. On siis mahdotonta tarkkuudella sanoa kuinka suuri poliittisten vankien ja karkoitettujen lukumäärä on. Venäjän sosialidemokraattien ilmoituksien mukaan oli eri osiin Venäjää karkoitettujen lukumäärä kesäkuun alussa 89,000. Tästä määrästä oli 2—5,000 tuomittu "keinotellusta". Muut olivat sosialisteja, anarkisteja, syn-

dikalisteja ja mihinkään puolueeseen kuulumattomia, jotka ovat poliittisista syistä joutuneet bolshevikihallituksen vainon alaisiksi. Yksistään Arkan-gelin piirissä on nykyään 11,000 karkoitettua, joista 2,000 nuorukaista.

Kaikki edellä olevat seikat ovat poimintoja "Venäjän Vankiloissa Olevien Vallankumouksellisten Yhteisen Puolustuskomitean" julkaisemasta bulle-tiinista marras- ja joulukuulta, jota bulletiinia painetaan Berliinissä.

Näin

Kirj. Väinö Syväne.

*Näin kärsivän ihmiskunnan,
jota orjuuden painoi ies,
näin vaimojen, lasten puutteen,
kun kylmeni kodin lies. . .*

*Näin nousevan ihmiskunnan,
joka irtui kahleistaan,
näin nuorison kulkemassa
päin valoa imoissaan.*

*Sen nuorison jolla sielu
on terve ja ruumiskin,
ja jolla on ihanteet suuret,
mi kestävät myrskytkin.*

*Se nuoriso kasvaa ja varttuu,
se aattehet perille vie,
vaikk' monta on taistoa sillä
ja usein on tuskaisa tie.*

*Mutt' estehet tarmoa antaa,
pyhää intoa taistelohon.
Ja nuoriso taistoon kun rientää,
se varmaan on voittamaton.*